

Nr. 335. Folkethingets Forhandlinger.
 5297. 2den Beh. af Lovf. om Medlægg.

det forekommer mig rigtig nok, at et Blik paa Kortet med fuldstændig Sikkerhed afgjør, at den mest passende Beliggenhed for dem er, at det ene ligger i Sallinge og det andet i Ranum. Jeg tror, som sagt, at dette Hensyn maa være og i Virkeligheden er det afgjørende; thi ved at tage andre Hensyn kommer man ind paa noget meget Usikkert. Dette vilde saaledes være Tilfældet, naar man vilde bestemme sig efter Hensynet til Tilgangen af Elever til Seminariet, idet denne nemlig, som ogsaa anført af den ærede Ordfører, er i høj Grad betinget af personlige Forhold. Forstanderens Personlighed spiller i Gr. en meget væsentlig Rolle i den Henseende, saaledes at man ikke kan gjøre nogen Slutning fra dette Forhold for enkelte Aar. Hvad Spørgsmaalet om Bygningerne angaar, forekommer det mig, at den hele Tale om den store Værdi af Bygningerne i Lyngby end af dem i Ranum virkelig maa falde bort, naar man vedskjender sig den Tanke, som haade Udvalget og Ministeren vedsende sig, at man vil benytte Bygningen paa en hensigtsmæssigere Maade; thi da vil det komme til Gode, at den er saaledes indrettet, at den virkelig kan anvendes; det vil ogsaa i økonomisk Henseende vise sig som det Heldigste.

Ordføreren: Ja, jeg kan jo give det ærede Medlem Ret i, at det ikke er saa hyppigt, som det i det Mindste kunde ønskes, at der er Overensstemmelse mellem Udvalgets Formand og mig paa den ene Side og Ministeren paa den anden, og jeg kan ogsaa med den ærede Minister ønske, at denne Uoverensstemmelse maatte blive sjældnere og sjældnere. Men naar her forekommer et Tilfælde, hvor vi ere enige med Ministeren, maa det være et Bevis for Thinget paa, at der har været meget gode Grunde for os til at slutte os til det Forslag, som er stillet af Ministeren, og det maa netop tale for, at det ærede Thing følger os og ikke det ærede Medlem for Grenaa (Bøndisse). Naar han fandt, at det var et saa

87de Møde. Ordentlig Samling, 1871—72.
 af Skolelærer-Semin. i Lyngb. 5298

besynderligt Udtryk, vi havde brugt om Vøgstør, at det var let tilgængeligt; da dog Grenaa var anderledes let tilgængeligt, saa tror ogsaa jeg, at der er en meget stor Forskel mellem disse to Steders Tilgængelighed, men i modsat Retning af hans Mening; til Grenaa gaar der nemlig ikke, saavidt jeg veed, daglig Dampskibsfart saaledes som til Vøgstør (Bøndisse: Hovstrø?), der gaar daglig Dampskib gennem Limfjorden forbi Vøgstør, og derved er hele Oplandet omkring Limfjorden sat i meget let Forbindelse med Ranum. Det er af stor Betydning, og især naar man lægger Mærke til, at der gaar Jernbaner til forskellige Egne ved Limfjorden, saa lat tillige alle Egne der staa i Forbindelse med disse Jernbaner, komme i en let Forbindelse med Ranum. Hvad Bygningerne ved Ranum angaar, vidste det ærede Medlem ikke, om de vare af Bindingsværk eller af Grundmur, men jeg kan forsikre ham, at det er ikke Bindingsværk, men Grundmur; og naar han finder det mærkeligt, at man sætter en ny Sod under en Grundmur, saa tror jeg af egen Erfaring at vide, at man i Sinantsudvalget har oplevet noget lignende med andre offentlige Bygninger. I ethvert Fald glemte det ærede Medlem at oplæse en Del af den afgivne Eklæring fra Seminarieforstanderen, idet der nemlig, efterat der er optegnet alle Ulemperne, der oprindelig fandtes, indtrykkelig siges, at nu ere de afhjulpne ved tidligere Forstanderes Nidkærhed, og derpaa hedder det om Bygningerne: „De ere i det Hele vel forsynede med solid Inventarium og lade intet Væsentligt tilbage at ønske.“ Det stemmer ogsaa med, hvad der paa anden Maade er kommet til vor Kundskab, saa at den Grund, der er hentet fra Bygningernes Beskaffenhed, ikke kan være saa afgjørende, som det ærede Medlem vilde gjøre den til. Hvad angaar den anden Grund, Antallet af Elever, skal jeg nu kun minde om, hvad jeg før sagde, at Antallet naturligvis er værende efter Forstandernes og Lærernes Personlig-